

داکتر یارمحمد حید زاده کارشناس حفظ محیط زیست

80 فیصد مواد مخدر جهان از افغانستان تامین می
شود

امریکا با سرمایه گذاری 3 بلیون دالر در جنگ افغانستان و در نتیجه جنگ شبکه های آبیاری تخریب و زمین های زرعتی به شوره زار و نی زار مبدل شد و به شعل زمین داری با غداری و مالذاری مردم صدمات سنگین و هم به زربنای اقتصادی افغانستان وارد گردید. که رفع آن به تنهایی از توان مردم افغانستان نبوده است. به این دلیل دهقانان بعضی از ولایات افغانستان حاصل از کشت تریاک را بدون آبیاری از باریدن باران های موسمی حاصل دلخا بدست می آورند.

کشت تریاک به آب آبیاری انقدر ضرورت ندارد و همچنان در هر نوع زمین خرابه از آن حاصل خوب بدست می آید.

قطعاً تصور می فرمایید که در پوست خشخاش مرفین وجود دارد و اگر آنرا تیغ نزنند مرفین آن باقی می ماند و خشخاش تیغ زده با خشخاش تیغ نازده فرق دارد ولی این تصور صحیح نیست نه تنها در خشخاش مرفین نیست و شیره ای هم که پیش از تیغ زدن بدست می آید مرفین ندارد بلکه پس از بیست و پنج روز انبار مرفین آن کامل می شود.

همه دنیا می دانند که خشخاش افغانستان مرغوب تر از خشخاش ترکی و ایرانی می باشد و هم در دنیا خریدار تریاک افغانستان بیشتر است نسبت تریاک ترکی و ایرانی دلیل آن این است که اقلیم افغانستان معتدل مدترانه یی و استوای می باشد و از همین سبب فصدی شیره ای تریاک افغانستان زیاد تر است. پس باید بدانیم که مرفین چیست؟ مرفین یکی آلکالوئید های خشخاش که مخدر و مسکن قوی است. آلکا لوئید گروه ی از مواد آلی ازت دار که به شکل ترکیب با اسید های آلی در اندام های بعضی از گیاهان وجود دارند و بیشتر آنها سمی اند، همچنین داروهای مهمی مانند مرفین، کینین استریکنین و کافئین از آن حاصل می شود.

مقدار فیصدی مرفین وابسط به مدت شرایط نگهداری شیره ی تریاک است. اگر بخواهم که فیصدی مرفین آن را کم نمایم و تریاک را بی ضرر نمایم نگذاریم که مرفین تشکیل شود چون این تریاک دارای کیف بوده ولی عتیاد نمی آورد و بدون زحمت می توان با آن معتادین را ترک تریاک داد. کشت خشخاش در ولایات بدخشان و نورستان که این دولایت از دور افتاده ترین و فقیر ترین ولایت افغانستان به شمار می روند. رواج کشت خشخاش از قدیم بخاطر جلوگیری از فقر و گرسنگی از محصولات این گیاه زندگی روز مره خود را مردم نواحی این دولایت پیش می بردند. دهقانان دانه تریاک را جواز کشیده مقدار زیادی روغن بدست می آورند که در پخت و پز از آن استفاده می کنند کنجار حاصله را به حیوانات خود می هند. چوب تریاک را جهت گرم ساختن خانه ها و آشپز خانه مصرف می رسانند از کوسک های تریاک جهت در مان سرفه سردردی اسهال و گوش دردی مردم استفاده می کنند. و بالا اخره از خاکستر آن نوعی صابون می سازند و بنام صابون سیاه یاد می شود و در امراض جلد سر از آن استفاده می شود.

از سالهای 1987-1990 کشت تریاک در بین سرحدات افغانستان و پاکستان با مدیریت سازمان جاسوی پاکستان این کشت شکل سنتی و برداشت و تجارت را به خود گرفت، که فعلاً در این مناطق به صورت یک فرهنگ پر در آمد اجباری بردهقانان بی نوا تحمیل می گردد. مردم افغانستان چون مسلمان هستند از نظر اسلام همه علماً سنتی بنابر روایت و اکام قرآن تریاک را حرام و کشت،

برداشت و تجارت آن را نجس می دانند که بدترین لفظ در اطلاحات اسلامی است. امروز شورشیان مسلح در مناطق سیطره شان کشت این مواد را در بین دهقانان تشویق و ترغیب و به آن خصوصیت تجارتي داده اند. نظام کشاورزی افغانستان اساساً به صورت خرده مالکی است که در آن یا خود مالک بر زمین کار می کند و یا آن را در مقابل دریافت سهمی از محصول به دیگری اجاره می دهد. توجه که هنوز هم در افغانستان تروریست ها و چاق چیبیان بین المللی مواد مخدر که در کشورهای همسایه حضور دارند و سرمایه گزاری وسیع را بالای خرده مالکان و بزرگ مالکان در رستای کشت خشخاش و برداشت و تجارت آن می کنند. قسمت اعظیم پول بدست آمده از تجارت محصول تریاک برای فعال ساختن مائین ترویست القاعده استفاده می شود و از فروش خشخاش در خرید اسلحه و ادامه جنگ مورد استفاد قرار می گیرد و از قاچاق مواد مخدر سود بیشترا چاقچیبیان و مافیای مواد مخدر کشورهای منطقه و نسبت به دهقان افغانستان به جیب می زنند

می پردازیم به بررسی بعضی آمار در سال 1981 الی 1987 در افغانستان 41 تن تریاک تولید شده بود و در سال 1989 به 650 تن برداشت تریاک و در سال 1990 لاپراتوار های تولید هرویین در قبایل پاکستان شروع به فعالیت کرد و در سال 1991 چنانچه در سطح جهان اعلان برداشت تریاک به 2700 تن بالغ رسید که اولین بار افغانستان به حیث منبع تولید تریاک مبدل می گردد. تنها در سال 1996 برداشت تریاک 3800 تن گزارش شده است. با حضور نیرو های خارجی در کشور و تشکیل دولت موقت در سال 2001 کشت خشخاش به دلیل خرید فی هکتار زمین خشخاش 1800 دالر از دهقانان دوباره در افغانستان کشت خشخاش رونق چشمگیری گرفت که سبب تقویه خیزش دوباره طالبان گردیده و در سال 2004 برداشت تریاک به 4200 تن افزایش یافت و در سالهای 2005 و 2006 برداشت تریاک 6000 الی 6200 تن افزایش یافت در سال 2007 به 8200 تن رسید که بیشتر 80 فیصد هرویین جهان را تشکیل می داد. بنابر گزارش سازمان ملل میزان تولید تریاک در سال 2009 از رقم 8200 تن رسیده است. در سال 2010 کشت تریاک کاهش به سبب یک آفت گیاهی 3800 تن رسید و در سال 2011 کشت تریاک افزایش پیدا کرد به 4900 تن رسید و در سال 2012 کشت تریاک 5800 تن تولید شده است و سال 2013 قریب به 6000 تن و سال 2014 به رقم 7|28 کیلو گرم در هر هکتار رسید گزارش شد که یک زنگ خطر و تهد جهانی است. کشت خشخاش بخش مهمی از اقتصاد دهقانان ولایات جنوب و جنوب غرب و جنوب شرقی افغانستان را تشکیل می دهد و بودجه قابل توجهی را برای شورش و فساد در سرتاسر کشور فراهم کرده است. عوامل مهم کشت خشخاش و ترافیک قاچاق مواد مخدر در کشور ما و منطقه از این قرار است.

1- با آغاز بحران در کشور، بویژه به اثر جنگ های داخلی سیستم آبیاری بکلی تخریب و هم حاکمیت مرکزی از هم فرو پاشید، افغانستان عنوان بزرگترین کشور تولید کننده و صادر کننده مواد مخدر جهان را بخود اختصاص داده است و تا هنوز این صدر نشینی را از عدم همکاری کشورهای همسایه افغانستان دیگر کشورهای منطقه در جلوگیری از ترافیک قاچاق مواد مخدر برای خود حفظ کرده است.

2- فر هنگ کشت خشخاش در کشور عزیز ما افغانستان محصول دوره جنگ و تفنگ سالاری و در نبود حاکمیت قانون و فساد بوده است.

3- غیرفعال بودن پروژه های سکتورزراعتی که دلیل فقر و گرسنگی و بیکار ده ها هزار جوان و صد ها نفر تحصیل کرده ریشه زارعت و آبیاری در کشور شده است.

4- پردرآمد بودن محصول کشت خشخاش نسبت به سایر مواد مثل گندم، جو، جواری ارزن و غیره

5- عدم جذب کادر های مسلکی در کرسی های وزارت زراعت و آبیاری و زرات انرژی و آب که وجود آب دریک کشور باعث امنیت غذایی آن کشور است و زرات مواد مخدر در طی این سیزده سال پالیسی جدی برای محو و نابودی کشت خشخاش در زیر دست نداشت است.

6- ادامه نا امنی ها فساد اداری از سوی دولت در جنوب و شرق کشور موجب افزایش کشت خشخاش و قاچاق مواد مخدر شده است. مردم چیز فهم و آگاه کشور بر این باور هستند گروه شورشی مخالف حکومت و هم افراد زور مند بلند پایه دولت و در ولایات ساحه کشت خشخاش دست دارند از تجارت مواد مخدر برای معاش نگهبانان خود و شورشیان برای هزینه جنگ سود هنگفتی را از کشت خشخاش به جیب می زنند.

7- نبود اراده جدی از سوی دولت در جایگزینی خوب و پر در آمد کشت رستنی در عوض کشت خشخاش به دهقانان که وعده داده شده عملی نمی شود که این مسئله دهقانان با توجه به اینکه نیاز مالی دارند و دولت از دهقانان حمایت لازم در کشت و کار آنها که امروز به مکانیزه شدن زراعت ضرورت دارند و دولت کمک کمی هم که باشد حمایت نمی کند و دهقانان مجبور به کشت خشخاش دست می زنند.

8- نبود هماهنگی لازم از سوی کشورهای همسایه و منطقه جلوگیری از ارسال مواد شیمیایی به فابریک های تولید هروین که در مرز افغانستان و پاکستان واقع هستند. گرچه خشخاش در افغانستان کشت می شود ولی برای تبدیل تریاک تولیدی به هروئین به تن ها مواد شیمیایی نیاز است که از کشورهای خارجی تامین می شود. جامعه جهانی باید تلاش کند تا از ورود مواد شیمیایی برای تبدیل تریاک به هروئین در مرز کشور های همسایه افغانستان جلوگیری کند.

با گفته های بالا و اشاراتی که در باره علل و اسباب رشد تولید و صدور مواد مخدر انجام شده علاج را در یک مرور به وضاحت می بینیم یعنی پایان یافتن حاکمت سلاح و اعاده امنیت، تحکم قانون، تحکم سیستم دولت فراگیر از افراد فنی و مسلکی، تحکم بخشیدن حاکمیت قانون در کشور ما بزرگ ترین خدمت به مردم افغانستان منطقه و جهان صورت خواهد گرفت. امروز تولید و قاچاق مواد مخدر به یک جنایت بزرگ علیه بشریت مبدل شده است. عواقب وحشتناک استعمال مواد مخدر در جامعه افغانستان و در دیگر کشور های جهان امروز به هیچ کس پوشیده نمانده است. بنابر این هر دست خیری که بتواند کاری در جهت جلوگیری از تولید و ترافیک کردش و استعمال کند خدمت بزرگ در رستای تامین منافع و مصالح عام بشریت انجام داده است و باید مورد تحسین و تمجید قرار داده شود.

منابع

ویکی پدیا